Ч. 163. Субота 5 серпня (23 липня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Палата панів. — З угорского сойму. — Ворохобня в Альбанії. — Справа марокканьска.

Вчера по полудни відбуло ся засідане палати панів. Президент відчитав письмо того змісту, що Цісар приймив до відомости з великим вдоволенем відповідь палати на престольну промову.

Відтак приступила палата до нарад над банковим предложенем і по переведеній дискусиї приймила его у всїх читанях.

Палата ухвалила ще крім того торговельний договор з Чорногорою і уповновласнила правительство до переговорів торговельних з Портуґалією. Принято також закон в справі державних полекш, які мають признати ся при твореню рентових осель на Буковині.

На тім закрито засїдане, а о реченци слїдуючого буде палата повідомлена письменно.

Вчерашне засїдане угорского сойму було дуже бурливе. Прийшло до сварнї між членом сторонництва Палем а Кошутівцем Подґаєм, а відтак до бійки. Наслїдком того був поєдинок, в котрім пос. Подґай одержав сильну рану в чоло.

Реченець повороту і пiддания Малїсорів минув 1 с. м. і мовчки зістав продовжений ще о один тиждень. Покришкою продовженя продовженя послужила зміна начальної команди: турецке правительство рішило заждати, поки не обійме начальної команди над турецко-альбаньскими войсками наслїдник Шефкет-Торґута, Абдул паша, а тимчасом ідуть дальші переговори. Ісмаїл Кемаль Бей, провідник Альбанців, так очеркнув їх домагане: „Жадаємо запоруки, що нїколи не вернуть часи ломаня конституциї, жадаємо пошанованя нашої культури, наших традиций і звичаїв. Альбанцям мусять бути признані ті самі права, які мають инші народи що до числа послів в парляменті, що до можности образованя в матїрній мові, що до закладаня приватних шкіл і що до самоуправи вілаєтів". В своїх попередних мемориялах Альбанці домагали ся заведеня певного рода ґенерал-ґубернаторства на Альбанію. Тепер при тім домаганю они не опирають ся. Обстоюють між ин. дуже витревало відвічне право на ношене оружия і турецке правительство вже годить ся в значвій части на те. Також обовязує ся оно побудувати Малїсорам власним коштом попалені і зруйновані домістива, щоби мали куди вернути. В податковій справі і в напрямі економічного піднесеня краю Туреччина є готова на значні уступки.

Трудність справляють однак справи, а то: становище Чорногори і форма жаданої Альбанцями запоруки. Що до першого, то Чорногора вправдї вже досить вичерпана і не має чим підпомагати дальше повстанців, але можна цілком справедливо підозрівати, що она грає тут лише ролю руки, котрою кермує Росия, отже фінансові трудности сходять на другий плян. Здогад сей оправдує підозріне поведене чорногорских властий при перших мирних кроках Туреччини. Коли іменно турецкий посол в Цетинїї оголосив, що буде утїкачам виплачувати підмоги на поворот і богато утїкачів почало до него зголошувати ся, чорногорскі жандарми не допустили їх до консуляту, а рівночасно аґенти правительства переконували їх, що турецке правительство лише манить їх хвилевими концесиями. Мимо сего турецкий посол в Цетинїї депешував до свого правительства, що стан річий є добрий і можна сподївати ся скорого повороту Малїсорів до своїх осель. Дипльоматичні круги задивляють ся також оптимістично на ситуацию.

Що до запоруки, якої домагають ся Альбанці, то нема про неї ніяких звісток. Виглядає отже, що Альбанці здають ся на ласку Туреччини і она, коли схоче, зможе відобрати їм всї концесиї, давані тепер. Однак здержливого становища держав можна здогадувати ся, що Туреччина мусїла якісь зобовязаня в альбаньскій справі кудись поробити, аби уникнути грозячого їй протекторату.

Нинїшні телеґрами доносять з Цетинїї про рішучий зворот в справі альбаньскої ворохобнї. Іменно турецкий посол в Подґоріци подав до

3)

В найбільшім містї на сьвітї.

(Образки з Льондону -- нова серия).

(Дальше).

4. Підземний Льондон.

Коли хочете пізнати Льондон верх землї, то старайте ся насамперед роздивити ся по Льондонї під землею. Я не маю тут на думцї ті славні нори в Гавнс діч і Степне, хоч і ті варто видїти. Той підземний Льондон, о котрім я тут хочу поговорити, то знаменито впорядковане урядженє, котре не трудно пізнати і не треба за то богато заплатити. Оно роззявило богато сот ротів до горішного сьвіта а его ненаситие горло поликає безнастанно людий то знов їх викидає. Скачте сьміло в першу лїпшу розязлену хавку, жадайте при касї карти їзди до якого небудь иншого місця в Льондонї, зложіть за то кілька пенсів (сотиків) а — все дальше якось вже буде. Сходите сходами на долину, там продїравлюють ваш білет, ви сїдаєте до поїзду, він котить ся з вами в якийсь темний тунель і випускає вас на другім боцї. Ви ідете сходами на гору, переходите через якийсь міст, наловите в себе борзенько трохи сьвіжого воздуха, приходите на похилу площу і сунетесь по ній скісно в якусь руру, з котрої буxає на вас тепла пара. Стоїте тепер перед ліфтом (віндою або підносом), ледви станули на него, як він вже спускає ся з вами простїсенько кудись в глубину. Вже здає ся вам, що ви близько людий по тамтім боцї землї, як з когось круглого чорного отвора, з гуком громів надбігає поїзд. Ви вскакуєте до него, поїзд жене з вами кілька кільометрів в якійсь поземій рурі, ви вискакуєте з него відтак на лїво поза угол і сходами на гору, звідси на право поза угол, двоє сходів на долину, опісля знов кусень дороги в якійсь скісній рурі до гори, відтак на ліфт і — остаточно на верх землї.

То правда, від такої їзди аж голова закрутить ся, і чоловік ледви вже дихає, але коли сидїти чемненько і тихо та послухати ради других, то остаточно все якось зробить ся. Коли хтось не хоче без потреби так набігати ся, що ледви буде дихати, або переплачувати льондоньскі дорожки, то не обійде ся без „индерґравнд" і „т'юб" („underground" і „tube" — „підземна" і „рура").

Хто кілька разів пустив ся в той рух, той дасть собі борзо раду в підземнім Льондонї, або поможе собі розвішеними всюди плянами. А треба знати, що Льондон має аж девять підземних зелїзниць, до того більше як півтора десятки далеких зелїзниць, та кілька електричних трамваїв. Але й тоті двоповерхові трамваї переходять через середину міста лиш під землю. Тим способом можна в Льондонї удержати великий рух, більший як в якій небудь иншій столици.

Давнїйше говорено, що на льондоньскій підземній зелїзници панує велика нехарність. То була може й правда, доки там відбував ся рух запомочию пари. Але там добачено давно конечність заведеня електричної зелїзницї і зелїзницю ту зараз і переведено. Від тої пори нема вже причини жалувати ся на впадаючий в очи бруд. Цїлий Льондон бру[illegible]ий, але чи він тому винен? То бруд роботи і поки що треба з ним погодити ся. Коли научимо ся витворювати електрику в достаточній скількости, та будемо могли обійти ся без огню і пари, то й промислова робота буде чиста.

Тота „индерґравнд" їздить в тунелю, що зараз під самим бруком улиць. Але підземна часть великого міста потребує більше місця як на самі зелїзницї. Там знаходять ся, розуміє ся, відпливові канали, ґазові рури, електричні каблї і все инше, чого так величезне місто потребує для свого житя. З того виходять для пізнїйших зелїзниць щораз більші трудности. Тота сїть тунелів і рур, яка вже єсть, показуєсь за тїсна і за густа, щоби в ній дало ся повести зовсїм гладко нову лінію. Остаточно научились люди поборювати ті трудности після випробованого правила. Коли першу зелїзницю будувало ся після правила „попід спід", то й другу будує ся так само „попід спід". В глубинї більше як яких трийцять метрів можна прецї знаменито порпати ся і рити. Тут, що правда, не будують вже широких і дорогих

відомости провідників ворохобників в присутности чорногорского міністра війни і міністра внутрішних справ та кількох ґенералів, що дійшло вже до порозуміня що до 12 точок амнестиї, а відпис договору власноручно підписав в присутности членів чорногорского правительства. Чорногорский міністер справ внутрішних Лукянович повідомив Малісорів, що чорногорский король бажає собі, аби ворохобня втихомирила ся і аби Малісори сейчас вернули до домів, аби не стратити уступок, з котрих повинні бути вдоволені.

Як доносять дальше, вчера вже розпочав ся поворот Малісорів до домів і єсть надія, що вскорі всі вернуть до вітчини.

З приводу конференциї, яку німецкий канцлєр Бетман-Гольвеґ і секретар держави Кідерлєн-Вехтер відбули з цісарем Вільгельмом, пише проф. Шіман в „Kreuzzeitung“: „Абсолютно певно можемо ствердити тілько одно, що по обох сторонах є добра воля дійти до такої розвязки марокканьского питаня, яка вдоволила би обі сторони, але що доси нема остаточного рішеня ні одної точки з спірних квестий. Се м. и. слідує з того, що всї ті справи входять одна в другу, так що не можна їх розірвати, тим більше, коли зважить ся, що цїлию переговорів є остаточне усунене німецко-французкої ривалізациї в Африцї“. Порівнавши ті слова з попередними донесенями, бачимо, що марокканьска справа зійшла вже з небезпечної точки воєнної грози і опинила ся на ґрунті, як давнійше вже донесено, взаїмних територияльних уступок, або „взаїмного інтересу“, як деякі дневники висловляють ся. Анґлія, що зразу мала против такого інтересу протестувати, погодила ся з тим станом річий і тепер ходить ще о те, що і за що має бути відступлене взгл. виміняне. Торги о те ще мабуть потревають довше і не виключено, що принесуть ще і кілька зворотів, коли одна з торгуючих сторін схоче на другій щось конче вимогти воєнними погрозами.

Новинки.

Львів, 4 серпня 1911.

— **Ювилей університету.** В середу відбув ся в Вроцлаві торжественний обхід столїтного естнованя тамошного університету. На торжество прибув німецкий престолонаслїдник.

— **З зелїзниці.** З причини, що межи Сколїм а Гребеновом вилив нагло гірский потік, вода перервала шлях зелїзничий. Рух вдержано аж до усуненя перешкоди лиш до Сколього, бо пересїдане поки що неможливе. На місце перерви виїхав сеї ночи заступник директора п. Ясїньский. Нинї наспїла вість, що усунене перешкоди послїдує ще сего дня, а рух межи Гребеновом а Сколїм буде відбувати ся з пересїданем.

— **Войсковий господарский союз.** Die Zeit доносить, що перший шеф в міністерстві війни ґенерал Кробатін має станути на чолї господарчої орґанїзациї офіцирів і войскових урядників, котра буде покликана до житя під назвою „Войскове господарче товариство“. Член товариства, вплативши 100 К паю, буде мати право побирати товари безпосередно від товариства, а товариство буде спроваджувати товари безпосередно від продуцентів. Се товариство взороване на таких самих нїмецких орґанїзациях.

— **Огнї.** В Лукавицї недалеко Лїска згоріла в ночи 29 м. м. у одного господаря стодола, де було вже зложене сїно і богато господарских знарядів, а також стайня, в котрій згоріло живцем 5 штук расової худоби. Шкода виносить 4600 К. Стодола була обезпечена в „Днїстрі“ на 1000 К. — В Перемишли при ул. Ягайлоньскій вибух в ночи 27 м. м. огонь на подї каменици п. Гурфайна, котрий знищив цїле деревляне вязане. Пожарна сторожа угасила огонь. Шкоди виносять кілька тисяч кор. — В Станиславові в недїлю вечер вибух при ул. Бельведерскій ґрізний пожар в реальности Кріґля. Наслїдком пануючої посухи згоріли в одній хвили покрівлї на двох будинках і одна комірка. Завдяки скорій інтервенциї міскої пожарної сторожи огонь удало ся зльокалїзувати. Шкода виносить коло 2000 К. Будинки були обезпечені в „Краківскім тов взаїмних обезпечень“. Стверджено, що огонь був підложений і під замітом підпалу арештовано сторожиху дому. — В мазурскій кольонїї Станиславі коло Слобідки Лїсної в коломийскім пов., в часї, коли населене було в поли, вибухла пожежа у одного з господарів і заки поспішили на ратунок, згоріли три сусїдні доми враз з господарскими будинками. Жертвою пожару упало також кільканайцять штук худоби і коний, а одному з пошкодованих згоріла значнїйша готівка, котру держав дома на купно ґрунту.

— **Дрібні вісти.** Дирекция державних зелїзниць у Львові приступає до будови двох чотироповерхових будинків для поміщеня своїх бюр при ул. Міцкевича і Зиґмунтівскій та оголосила конкурс до 28 с. м. на вношене оферти на виконане робіт. — В Селисках бібрецкого повіта ударив грім в коршму і убив селянина Стадника, а зранив Михайла Стадника і Мошка Сандора. — Кухар Іґн. Деден доніс передвчера львівскій поліциї, що его паробок незвістного назвища, утік із служби, спроневіривши 200 К, які одержав, аби заплатити рахунок в однім коріннім склепі. — Коло Самбатели на Угорщинї згоріли лїси на просторі 40—50 моргів. Огонь вибух від искри з комина переїзджаючої льокомотиви. — Спека в Нїмеччинї треває дальше. Онгди померло знов в Берлинї 5 осіб на удар сонїшний.

— **Самоубийство 82-лїтного старця** — з заздрости. З Великого Варадина на Угорщинї доносять, що тамошний стражник Гавр. Кіш, 82-лїтний старець застрілив ся полишивши лист, в котрім доносить, що відобрав собі житє з заздрости. Пересьвідчив ся бо, що его 70-лїтна жінка удержувала любовні зносини з своїм 24-лїтним сестрінцем.

— **Пожар трави.** В Болехівцях запалила ся в лїсї сеї недїлї в полудне трава, межи котрою ріс молодник. Пожар замітили люди, що вертали туди з Богослуженя. Прибули також селяни з Болеховець і до трех годин огонь загасили. Трава згоріла на просторі одного морґа Трава заняла ся імовірно від недопаленого папіроса.

— **Смерть 50 людий в огни.** В місті Гемільтон, в державі Онтеріо, повстала пожежа в заведеню для божевільних. Розґрали ся при тім страшні сцени, бо всї вікна були заосмотрені решіткою. Доперва по виломаню решіток ратункова сторожа викинула часть недужих вікнами на долину на розпостерті пожарниками верети. Мимо сего на найвисшім поверсі, де були поміщені фурияти, 50 недужих погибло в огни.

— **З Тов. Руска Бурса реміснича і промислова у Львові.** Повідомляємо отсим інтересованих, що задля цїлковитого браку фондів в сїм роцї не будемо приймати нових питомців до нашої бурси, хиба за повною оплатою

тунелїв. Тут пускають попід землю лиш дві рури, кожду лиш як раз так широку, щоби могла перепустити заокруглені з боків ваґони. Дворець тут то нїчого иншого як лиш кусень розширеної рури.

То не велика розкіш перебувати в такій рурі повній густого, тяжкого воздуха а хоч би ту зелїзну руру виложити місцями й кафлями, то ся окраса не богато поможе. Але така зелїзниця то не для розкоші а побудована з неумолимої конечности. В льондоньскій Сітї мешкає і ночує може яких 26 або після новійшого обчисленя 37 тисячів людий а заходить в день більше як міліон. Тих людий треба туди завезти і вивезти назад а то все лиш одна частина з цїлого руху в Льондонї, хоч може й найбільша. За взорець такого перевоженя може служити підземна зелїзниця (звана „т'юб“, рура), котра має лиш одну клясу ваґонів, а в котрій платить ся всюди однаково по 2 пенси (20 сотиків). За то вже спускають лїфтом на долину і витягають на гору. Можна також уживати й сходів. Я так раз і зробив з цїкавости: іде ся сто сорок і пять ступенів.

Такою підземною зелїзницею можна їхати з одного кінця на другий або пересїдати ся до кождого шляху якоїнебудь підземної зелїзниції. Пересїдане иноді то не забавка, бо суть місця, де сходять ся три шляхи один понад другим. Остаточно як би й не було а підземні зелїзниці в Льондонї побудовані так, щоби можна з якогонебудь місця як найскорше і як найдешевше дістати ся на кожде инше. Сей спосіб будованя підземних зелїзниць може за взорець служити.

5. Найлїпше стережений дім на сьвітї.

Ми в Льондонї і находились вже не мало по нїм; були й в Таврі, тій цитаделї на лївім березї Тамізи на схід від Сітї. Наслухали ся не мало про сю страшну кріпость, котрої мури були колись сьвідками найпоганїйших злочинів, котрих допускали ся не якісь прості звичайні злочинцї, а найвисші достойники і короновані голови. Однак того ми таки не знали, що се найлїпше стережений дім на сьвітї, аж ось льондоньскі ґазети рознесли о тім таку чутку:

В Таврі знаходять ся коронні скарби анґлїйских володїтелїв. Що ті скарби представляють величезну вартість під кождим зглядом і їх треба добре стеречи від злодїїв, того чей не треба тут доказувати. Але як устеречи ся від злодїїв, коли від них нема замків. В Таврі придуманий на них спосіб, а який — просимо послухати: До Тавру приходить день в день множество чужинцїв, що хотїли би оглянути займавости сеї кріпости. Недавно тому зійшло ся там около 300 таких цїкавих і переходячи з одної салї до другої, не сподївали ся, що їх стрітить так велика несподїванка: мов би на даний знак позамикали ся всї двері в Таврі з надворку і із середини, а нїхто навіть і служба, що розставлена по комнатах, не могла вже видобути ся на двір. Аж по десяти минутах поотвирали ся всї двері Тавру знову так само тихонько, як були позамикали ся, а гості могли вже вийти.

Щож такого стало ся? Загадочну сю подію, котрої навіть і служба Тавру не уміла як слїд пояснити, виянснила опісля одна з анґлїйских ґазет. Для забезпеченя коронних дорогоцїнностий і инших скарбів в Таврі придумано ориґінальний спосіб. Із Скотленд Ярду, головної кватири льондоньскої поліциї, з головної кватири коменданта льондоньскої залоги і з кількох ще инших місць, знаних лиш немногим висшим урядникам, можна Тавр електричним способом і майже в однїй хвили зовсїм замкнути. Навіть тяжкі брами в середнїм Таврі, що важать кілька тон, а серез котрі мусять всї гості переходити, замикають ся автоматично і нїхто з тих, що знаходять ся в Таврі, не може вже втечи. В тійже хвили дзвонять алярмові дзвінки і дають знати службі, поліциї і войску, що в Таврі стало ся щось небезпечного. Ще острійші міри осторожности заведено в тій скарбници, де знаходять ся коронні ювелї. Один з тих історичних слуг Тавру, що мусять мати сиві бороди, не потребує лиш потиснути на ґузичок, а тяжкі двері зараз замкнуть ся, задзвонять алярмові дзвінки, позамикають ся брами від надворку, а кождий, хто в тій хвили знаходить ся в Таврі, єсть вже і арештований. Той, хто серед таких обставин вкрав би якийі коронний диямант, заслужив би собі справді на него.

Хто замкнув Тавр в тій хвили, коли в нїм було як сказано повисше, около 300 гостий, не знати й доси. Здає ся, що то хтось з дирекциї поліциї хотїв заалярмувати детективів і необачно зробив то приладом замикаючим Тавр. То річ певна, що не зроблено того длятого, що хтось може вкрав якийсь диямант, бо всї они та й найбільший на сьвітї між ними, диямант Кулїян, як спочивали так і спочивають безпечно під склом в скринках на чорнім оксамітї.

(Дальше буде).

що найменше по 26 кор. місячно. Рівночасно приневолені есьмо заявити, що і коли дальше потреває дотеперішна байдужність зі сторони нашої суспільности до нашого заведеня, то в недовгім вже часї наша Бурса буде розвязана, бо на скоре зреалізоване запису бл. п. о. Залуцкого з ріжних причин нема вигляду, а при неповній сотці неплатячих членів такого заведеня ми довше вести вже не в силі. — За Раду Товариства: *В. Нагірний*, голова.

— **Кондуктор самозванець.** Оногди в Лодзї якийсь панок сїв до трамваю і побачивши, що в ваґонї нема кондуктора, дав знак до від'їзду. Ваґон рушив, а веселий панок взяв на себе ролю господаря дому і запрошував на перестанках до всїданя. Кондуктор, котрий лише на хвильку був віддалив ся, не могучи собі витолкувати, що стало ся з его ваґоном, сїв до другого і дїгнав свій ваґон. Тут на своє здивоване застав всї місця заняті особами без білєтів, а веселий кондуктор самозванець так забавляв пасажирів, що всї они сьміяли ся одним хором. Та скінчило ся менше весело, бо непокликаний заступник кондуктора мусїв повандрувати до циркулу для списаня відповідного протоколу, де зізнав, що зве ся Станислав Казьмерчак.

— **Лїси горять.** З Бріксен в Тироли наспіла вість, що вчера о 1. год. пополудни настала в місцевости Вайсенбах пожежа лїсів. Мимо того, що приступлено сейчас до гашеня, огонь зачав ширити ся дальше і до нинї рана не можна було его угасити. З причини небезпечности акциї ратункову треба було в ночи вдержати. Коли удасть ся огонь пригасити, не знати. Кажуть, що коли би навіть і удало ся огонь зльокалїзувати, то лїс на просторі яких 400 морґів був би таки знищений.

— **Холєра в Триєстї** ширить ся. Дня 1. с. м. сконстатовано чотири нові случаї занедужаня на азийску холєру. Послугачку Матильду Дельджорно, доньку сторожа Удїна, • урядника банку Кона і челядника різницкого Фраджякомо відставлено до шпиталю. Вчера був новий случай занедужаня. З Люблянї доносять: В поїздї Берлин-Триєст занедужав вчера кухар ваґона реставрацийного серед проявів підозріних о холєру. Віз реставрацийний відчіплено на найблизшій стациї, страви знищено а кухаря ізольовано. Здає ся, що єсть то знов поважний случай азийскої холєри.

Наука, штука і лїтература.

— **Порадник ґіґієнічно-лікарский. Недуги пошестні.** Зладив др. Евген Озаркевич. — Видавництво товариства „Просьвіта“. Товариство „Просьвіта“ приступило до видаваня так потрібного у нас „Порадника ґіґієнічно-лікарского“. Видавництво се розпочало працею дра Евгена Озаркевича п. з. „Недуги пошестні“. Увійшов в сю книжку опис тих недуг, котрі з уряду узнані за пошестні і против розширеня котрих власти обовязані виступати. Подрібно обговорені тут: кір, дифтерия, шкарлятина, мумс, дизентерия, коклюш, дур черевний і пятнистий, віспа звичайна і вітрова, пошестне запалене мозково-стрижевих опоп, холєра азийска і домашна, чума. В другій части книжки подано способи поборюваня пошестних недуг раз з відносинами законними постановами. Пояснено іменно тут в популярний спосіб, що таке і як переводить ся асанация, обсервация, дезінфекция, щеплене і вприснене.

Книжка обнимає 134 стор. друку, ілюстрована 17 рисунками, та коштує 1 К брошуров. прим., 1 К 60 сот. в полотн. оправі.

Такого підручника домагало ся від давна від „Просьвіти“ наше громадяньство. Треба отже сподївати ся, що перший его наклад розійде ся вмить тим певнїйше, що повинна ся книжка знайти собі місце в кождім громадяньскім уряді, в кождій бібліотецї шкільній, в руках кождого інтелїґента, що живе серед народа і у просьвічених селян.

— **Відки взяли ся наші домашні зьвірята і ростини?** З російскої мови на українську переклав Іван Галущиньский. З 18 рисунками в текстї. — Видавництво товариства „Просьвіта“ у Львові. — Цїна 30 сотиків.

Телєґрами.

Льондон 4 серпня. До „Standard-у“ доносять з віродостойного жерела, що спорні точки межи Францием а Нїмеччиною в головних чертах вже управильнено. Має бути ще богато подробиць до залагодженя.

Константинополь 4 серпня. Валї з Янїни доносить, що Альбанцї, котрі зібрали ся коло Арґірокастро, зачинають вертати домів. Альбаньский проводир Сулейман Батуш та всї засуджені за політичні провини, піддали ся вчера властям в Дякові і присягли вірність правительству.

Константинополь 4 серпня. Вчера стерджено 22 случаїв занедужаня і 12 случаїв смерти на холєру.

Николаевск 4 серпня. До тиждня занедужало на холєру 201 осіб, померло 94.

Москва 4 серпня. Ходить тут чутка, що синод наміряє порушити справу заведеня наново патріярхату. В звязи з тим має, як кажуть, наступити прилучене старообрядцїв до православної церкви. В виборі патріярха має духовеньство старообрядцїв взяти участь на рівнї з православним духовеньством.

Вашінґтон 4 серпня. Вчера підписано договір в справі мирового суду межи Анґлїєю і Америкою та межи Францием і Америкою.

Льондон 4 серпня. Власти портові постановили приступити безпроволочно до будови нових доків в Льондонї, котрі могли би помістити й найбільші кораблї. Будова потреває 5 лїт; кошти будови обчислено на 2,105.000 фунтів штерлїнґів.

Надіслане.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в падорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знаменито думане і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патріотичних чувств грача. Девіза гри така: „Ідьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, **9·50**.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.
З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.
З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, **9·00**.
З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.
З Яворова: 8·15, 4·30.
З Підгаєць: 11·15, 10·20.
З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13 9·52†)
†) З Красного.
З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.
Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), **9·41**, 11·44§).
*)З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45** 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.
До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·48, 11·13.
†) до Красного.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.
До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·35.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.
До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6·00.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.
До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.
До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*)До Винник. §)До Винник в суботу і неділю
До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*)До Винник. §)До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЄЦКИЙ.

Ц. к. удрив. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржові замовленя

виконує ся під найкористнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних институций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В сім напрямі почнив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотичко сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.